

A pornográfiaellenes harc

WIESNER J. EMIL³⁷

Az 1875. december 29-iki francia törvény ismét foglalkozott a hatáskör kérdésével; csak a fajtalan (obscene) iratokat és sajtótermékeket hagyta a közbíróóságok törvénykezésében. Az „OBSCÈNE” kifejezést a törvény tudatosan tette az „erkölcsellenes” jelző helyébe [...] Mindezek az intézkedések azonban egészen reménytelennek bizonyultak. Minthogy ugyanis az ilyen termékek lefoglalása korlátozva volt, mert a vizsgálóközegek csak egy példányt vehettek zár alá [...] a PORNOGRÁFIRODALOM oly ÁRADÁSA lepte el az országot és különösen Párist, hogy már egy évvel később további törvényhozási rendszabályokról kellett gondoskodni. [...]

Az irodalom mindig és mindenütt hű tükre a maga korának s valamelyik kornak a megismeréséhez sokszor a legkarakterisztikusabb anyagot éppen a pornográfia szolgáltatja. Az igazi irodalom, a szorosabban értelemben vett sajtó hivatása az volna, hogy nevelje, tanítsa, oktassa, felvilágosítsa, lelkesítse olvasóit, sajnos azonban, csekély kivétellel az irodalom is, a sajtó is azt írja, amit a közönség kíván.

(A pornográfiáról. Budapest, 1918. 16–17.)

Tulajdonképpeni erkölcsvédelem

(Szemérem elleni bűncselekmények jogszabály-gyűjteménye)

A „tisztességes nő” fogalma alatt itt a törvény nem a szűzességet – nemi érintetlenséget érti, hanem azt a nőt, akinek a megkerítés előtti erkölcsi értéke – korábbi helyzetével és viselkedésével szemben – süllyed, csökkenést szenved a kerítés által. Ugyanez áll a férfiszemély kerítése esetében is.

³⁷ Wiesner J. Emil az Országos Nőképzőegyesület főiskolájának volt titkára. Polgári foglalkozása: konyhafőnök.

„Önérdék” alatt pedig nemcsak vagyoni (anyagi), hanem bármily más előny elérésére törekvést kell érteni.

[...]

5. Külön meg kell említeni a *szeméremsértő közlemények* fogalmának és a velük való üzérkedésnek elnyomása végett Genfben létrejött nemzetközi egyezmény becikkelyezését tartalmazó 1929: VII. tc-t. Ez a törvény ugyanis a Btk. vonatkozó (248.§.) szakaszát hatályon kívül helyezte, amely szerint csak a *fajtalanságot* tartalmazó irat, nyomtatvány vagy képes ábrázolat kiállítása, árusítása vagy terjesztése esett büntetés alá.

Szemérem elleni vétséget követ el ennél fogva az, aki kereskedés, szétosztás vagy közszemlére tétel céljából szeméremsértő iratot, rajzot, metszetet, festményt, képet, falragaszt, jelképet, fényképet, mozgófényképfilmet vagy más ilyen tárgyat állít elő vagy tart készenlétben, vagy ily tárgyat – országok közti viszonylatban – az említett célból behoz, átvisz vagy kivisz. Ugyanez a bűncselekmény terheli azt is, aki az említett tárgyak valamelyikével – habár nem nyilvánosan – kereskedik, üzérkedik, vagy ily tárgyat bármily más módon forgalomba hoz, közszemlére tesz vagy üzletszerűen kikölcshöz. Aki abból a célból, hogy az ily tárgy forgalmát előmozdítsa vagy könnyítse, arról hirdetést vagy bármely más közleményt tesz közzé, hasonlóképpen SZEMÉREM ELLENI VÉTSÉGET követ el. (Vö. korábban csak az 1914: XIV. tc. 24.§. 9. pontja szerint büntethető – annyira elharapózott – botrányos *óvszerhirdetményeket*.)

(Budapest, 1923. 44., 46–47.)

Pornografikus folyóirat-járvány Budapesten

Az utóbbi időben egyre-másra szerelte le a budapesti rendőrség a pornografikus-képek hivatásos készítőit és terjesztőit, akiknek „áruja” A MAI BETEGES IDŐK LEGHÚBB VISSZIHANGJAKÉNT valami különös kelendőségnek örvendezett. Egy hónapja sincsen, hogy a rendőrségnek ezt a szervezett társaságot, amely nagyban hozzájárult az ifjúság megmértelyezéséhez – leleplezte. És éppen azokban a napokban egy titokzatos hirdetés látott sokszor sokszor egymásután napvilágot az egyik fővárosi reggeli napilapban: [...] a Pók kívánatra ingyen küld mutatványszámot. Cím: Timisoara-Temesvár, Dumbraveri 54. [...]